

havt, derhen, at Regjeringen vil søge, saa snart det lader sig gjøre for Finantsernes Tilstand, at foranledige Behoerne Nord for Oddefund til at fremskynde deres Bestræbelser for at faae en Jernbane ved privat Foranstaltning paa dette Sted gjennem Tilflugt fra Statens Side, derved at Staten giver en bestemt Udsigt til at forlænge Banen til Oddefund. Hvis dette Sidste ikke sker, tror jeg, at Sagen vil rykke meget langt ud i Fremtiden. Det er en yderlig vanskelig Ting at sige, naar dette vil ske; men fra Statens Side synes det mig, at der er den største Opfordring til, saa snart det er muligt, at skaffe de øvrige Jernbaner Syd for Oddefund al den Støtte og Næring, som man kan, fra dette rige Opland. Jeg skal i den Henseende nu ikke udtale mig videre, jeg har kun sagt dette, fordi jeg i sin Tid var med til at behandle og tage Beslutning om den Sag, der angik Bestbanen, og fordi jeg ikke havde en saa lille Del i Sagens Afgjørelse. Jeg ønsker derfor nu at tage den Tanke op igjen, der den Gang foresvævede Udvalget, og som ogsaa fandt Anslaget i Thinget. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister med al den Velwillie, han ellers har yttret, ikke alene vil lade det komme an paa, hvad der kan gøres i denne Sag ved privat Initiativ, men ogsaa vil stille en Statsbane i Udsigt fra Struer til Oddefund som en Støtte for et fremtidigt Foretagende. Det kan meget gjerne være, saaledes som den ærede Minister sagde, at dette Stykke Syd for ikke bør tages for sig; men jeg tror, at hele Sagen, naar Ministeren faaer Bemyndigelse dertil, om det ogsaa sker i et noget udfødt Tidspunkt, i det Hele taget ikke vil staa i nogen stor Fare, navnlig hvad Forbindelsen op til Thisted selv angaar.

Bagger: Førstend jeg gaar over til Realiteten af selve den foreliggende Sag, turde jeg maasse gjøre en Bemærkning lige over for det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg), da det synes, som om vi, saasnart vi komme til at tale om Jernbanefager, faae et lille Mellemværende, som hver Gang trænger til at opgjøres. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, skulde hans Udtalelse ved en tidligere Leilighed blot være gaaet ud paa, at, i Mangel af noget Bedre, skulde vi i Thisted Amt, i Thy, være glade over hans Jernbane fra Bemb til Lemvig. Det er meget muligt, at det ærede Medlem fra Lemvig har tænkt sig noget Saadant; men i de Udtalelser fra det ærede Medlems Side, som jeg i sin Tid har søgt at imødegaa, sagde han udtrykkelig, at naar denne Bane fra Bemb til Lemvig blev anlagt, kunde man ogsaa være tilstrækkelig fornyet Nord for Linnfjorden, da Thisted Amt, som han sagde, „ikke egne sig for Jernbaneanlæg“. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem for Lemvig den Gang er gaaet adskilligt videre, end han nu vil ind-

rømme, der ligger i hans Ord. Jeg skal imidlertid ikke gaa videre ind paa det ærede Medlems Udtalelser; men idet jeg vender mig til den ærede Minister, skal jeg for saa vidt takke ham for hans Svar, som dette i Slutningen indeholdt det Løfte, eller hvad jeg nu skal kalde det, at Sagen fremdeles vil ligge den meget ærede Minister paa Sinde. I Øvrigt havde jeg ventet noget Mere fra den ærede Ministers Side, og jeg havde anset mig for berettiget dertil, da den ærede Minister, der i det Hele har saa store Fortjenester af Jernbanevæsenet hos os, selv har, hvad jeg allerede berørte før, for nogle Aar siden taget Initiativet i denne Sag og da fik en i Retning af mine Udtalelser gaaende Betænkning af den af ham selv nedsatte Kommission. Nu hører jeg imidlertid, at den ærede Minister ikke ret gjerne vil tale om denne Kommissions Betænkning og ikke vil tillægge den nogen videre Betydning; men jeg tør dog maasse sige overfor den høitærede Minister, at, naar han nedsætter en Kommission, til hvilken han selv vælger Medlemmer, og naar han faar et Svar fra denne Kommission, saa er det nødvendigt for den ærede Minister at tillægge dette Svar en ikke ganske ringe Betydning. I Kommissionens Erklæring stod der udtrykkelig, som den ærede Minister ogsaa selv indrømmede, at Forholdene for Dieblittet trængte til en Omdannelse og det en Omdannelse ved Hjælp af en Statsbane fra Ottefund til Struer i Forbindelse med en Forbedring af Færgevæsenet, hvilket vilde medføre en meget stor Trafik for Statsbanerne, som nu ikke faae denne Trafik. Dette beider jeg den høitærede Minister fastholde, og tillige beider jeg den ærede Minister paany at overveie dette Punkt, da det er den ærede Ministers egen saglyndige Kommissionsmedlemmer, der have afgivet denne Erklæring, der ogsaa godgjorde Utilstrækkeligheden af Dampskibsforbindelserne. Hvad for Øvrigt angaar denne mindre Strekning nemlig et Statsbaneanlæg fra Ottefund til Struer, saa takker jeg det ærede Medlem for Aarhus Amt 1ste Valgkreds (Winther) for de Udtalelser, der fremkom fra hans Side om, at det efter hans Mening var nødvendigt, at Staten tog sig af denne Sag. Jeg tror, at det er saa meget mere nødvendigt at opfatte denne Sag som en Statsag, som det er et meget stort Forlangende, at man for at nyde Godt af en saadan Begunstigelse, som Loven af 23de Mai forrige Aar hjemler, tillige skal overtage et Jernbaneanlæg uden for Amtets egne Grændser. Det er allerede meget strenge Forbringere, som stilles af Loven af 23de Mai, der efter min Mening noget brat har villet afflutte Anlægget af Statsbanerne; men det skal jeg her ikke komme videre ind paa, men blot gjentage, at det forekommer mig at være et meget strengt Forlangende, at man for at faae en Bane, der har Betydning for en Egn, tillige skal anlægge andre Baner, der slet ikke ved-